

Гэта галоўная таямніца нашай веры, якую ўзгадваем і перажываем падчас Вялікага тыдня і Нядзелі Ўваскрасення Пана. Сучасны свет сумны і трывожны, таму, перш за ўсё, яму патрэбны любоў, супакой і радасць, якія даў уваскрослы Хрыстос. Няхай жа ўрачыстае “Алелюя”, якое неўзабаве прагучыць падчас Велікоднай літургіі з нашых вуснаў і ў сэрцах, прысутнічае ў кожным дні і кожным вымярэнні нашага жыцця. Як рыхтуюцца да светлага свята Вялікадня вернікі ў Гродне?

Чаму дзень радаснага напаміну пра перамогу вечнага жыцця над смерцю лічыцца найвялікшай падзеяй для хрысціян? Чаму так важна зрабіць крок насустрач Богу і звярнуцца да сваіх каранёў? †

П

адрыхтоўка да свята Вялікадня ў нашым дзіцячым хоспісе пачынаецца задоўга да таго моманту, калі ў паветры па-сапраўднаму запахне вясной. Штогод матулі цяжка хворых дзяцей прыкладваюць шмат намаганняў і творчых здольнасцей, каб стварыць цікавыя вырабы на велікодную тэматыку.

Напярэдадні свята мы звычайна ладзім кірмашы на буйных прадпрыемствах горада, дзе выстаўляем працы нашых падапечных і іх бацькоў. Кожны ахвотны можа набыць унікальныя і непаўторныя сувеніры, зробленыя ўручную, узамен на ахвяраванне на

карысць хворых дзяцей. Хачу адзначыць, што перад важнымі хрысціянскімі святамі, такімі як Раство ці Вялікдзень, людзі спяшаюцца рабіць дабро, больш актыўна ўключаюцца ў дабрачыннасць і ахвотна набываюць нашы вырабы.

У гэтым годзе эпідэміялагічная сітуацыя ў свеце ўносіць карэктывы ў перадвельікодную падрыхтоўку не на нашу карысць. Хутчэй за ўсё, давядзецца адмовіцца ад таго фармату кірмашоў, да якіх мы ўсе прызвычаліся. Зараз у хоспісе арганізавана свайго роду выстава велікодных прац, і людзі, якія праходзяць міма, могуць да нас зайсці, выбраць нешта для сябе і, пакінуўшы ахвяраванне, стаць уладальнікам непаўторнай рэчы, якую не купіш ні ў адной краме свету. Выручаныя сродкі будуць выдаткаваны на аздараўленне цяжка хворых дзяцей ля мора.

Мне вельмі прыемна, што ў хоспісе ўтварылася мікрасуполка, дзе ўсе дапамагаюць адзін аднаму і ў радасную, і ў цяжкую хвіліну – штодня. Звычайна перад Вялікаднем, яшчэ ў часе посту, бацькі прыносяць постныя стравы, частуюць адзін аднаго, абменьваюцца рэцэптамі, прымаюць удзел у духоўных сустрэчах, на якія запрашаем святароў розных канфесій. А калі наступае святочны перыяд, адорваюць дзяцей і адзін аднаго падарункамі, частуюць кулічамі, шчыра дзеляцца радасцю, не шкадуючы сваіх эмоцый.

Калі ж казаць пра мае сямейныя велікодныя звычаі, то яны, з большага, будуць падобны на тыя, што практыкуюцца многімі, паколькі я вырасла ў класічнай хрысціянскай сям'і. Памятаю яшчэ з дзіцячых гадоў, што хатнія прытрымліваліся посту, абавязкова наведвалі святочнае набажэнства, а Вялікдзень заўсёды адзначаўся ў шырокім коле родных і блізкіх. Тое традыцыйнае разуменне свята, яго сімволіку, знаканасць і адметнасць, што заклалі ўва мне з дзяцінства, стараюся перадаць сваім дзецям.

У нашым доме нязменна вось ужо колькі гадоў фарбуем яйкі выключна ў чырвоны колер у цыбульным лупінні. Абавязкова пячэм булкі, бо не магу ўявіць сабе свята з пірагамі, купленымі ў супермаркеце. Стол засцілаем саматканым абрусам, які мне дастаўся ад прапрабабулі. Увогуле, стараемся рыхтавацца да свята без мітусні, размерана. Наводзім парадкі ў хаце і ў душы. І кожны год, нібыта ўпершыню, з вялікай надзеяй на радаснае і добрае чакаем светлага дня Вялікадня.

Хрыстос памёр, Хрыстос уваскрос, Хрыстос прыйдзе зноў!

Аўтар: Кінга Красіцкая
05.04.2020 00:00

Хрыстос памёр, Хрыстос уваскрос, Хрыстос прыйдзе зноў!

Аўтар: Кінга Красіцкая
05.04.2020 00:00

~~Хрыстос памёр, Хрыстос уваскрос, Хрыстос прыйдзе зноў!~~